

OŚLARZ (1) *sb m*

N sg oślârz.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w.

Pastuch, poganiacz osłów; mulio Mącz; agaso, agitator aselli, asinarius, onagos Cn: Mulio, Oślârz/páfturz á pogániâcz osłów. Mącz 236d; [Asinarius, efeltreiber. Pol. Oślârz. Volck 45; Mulio, et Mulsus, ein Efeltreiber. P. Oślârz. Volck 391].

Cf OSŁOPAS

BK